no es pas possible ferse cárrech de la desmoralisació que regna en altes y en baixes esferes y dels atreviments que allí ha desplegat el caciquisme moridor del Districte de Granollers en les extremituts darreres de la seva vida.

Llerona no es un poblet rural, mancat de pastures per els que se les tenen de campar á costa dels altres; Llerona, es un municipi de quatre parroquies y de consegüent, aquesta sola circunstancia sería ja prou pera que 'l Municipi adquirís regular importancia; pero ademés, no 's tracta sols d' un Municipi rural, sinó que te molt que veure ab tendes de comestibles y bebestibles per la seva proximitat á Granollers y naturalment porta aixó á ser una gran menjadora pels que volen menjar dels consums, pagant els altres.

Per aquesta y altres circunstancies, han sigut molt freqüents els períodes de tibantor y de malestar perqué ha passat el poble ó mes ben dit el Municipi dels quatre pobles, anomenat Les Franqueses.

Pero era freqüent que 'l bon sentit s' imposés y que s' ofegués la burxa de la discordia que hi ficaven sempre els cacichs de Granollers, desgracia de la Comarca.

Ademés, hi havía á Llerona, una persona benemérita, que comprenía perfectament els devers que li imposava son carrech de pacificació y de convertirse en pare de tothom. Era 'l Rvnt. senyor Rector Mossen Angel Garriga, de nobilíssims sentiments, d'esquisit tracte social, de tacte, d' educació, d' esperit cristiá, que tot y conservant la seva independencia, posava totes aquelles nobles cualitats al servey del poble, no d' una persona determinada, no d' un grupo, sinó de tothom, conciliant als desavinguts, aplanant dificultats, imposantse per l' autoritat que li donaven el cárrech, les seves virtuts, el seu talent, la seva serietat. Desde que Mossen Angel es fora, el poble ha quedat orfe d' una autoritat paternal pera tothom; desde que ell es fora, s' han abrandat les discordies y en aixo hi contribueix qui mes estretament ve obligat á vetllar, sense hipocresíes y ab veritable esperit evangélich per la pau social, per les bones costums públiques y privades, donant llum y no fum en tots sentits.

La descristianisació de Llerona va á marxes dobles; suren arreu idees disolvents y antissocials; ab selvatje ferocitat se desencadenen les passions mes brutals; els pillos son respectats y ultratjades les persones honrades; una bandada de caciquets, de vividors y d' hipócrites atropellen la lley, la justicia, les sagrades llars; la purria del caciquisme del Districte, ha fet de Llerona un castell inexpugnable, un dels pochs que encara li queden.

Una gran massa d' honrats pagesos y menestrals s' ha posat en resolta actitut de defensa contra tantes vexacions y inmoralitats; tots els propietaris, residents y forasters, algún d' ells de nom respectat en tot Catalunya, s' han proposat normalisar la administració municipal del poble, tornar la pau á les conciencies, restablir l' armonía social, amparar als atropellats, vetllar per l' imperi de la lley.

Res en concret han lograt fins ara; no se 'ls escolta; se 'ls hi barren les portes ahont esperaven, perqué tenen dret á esperarne, el cumpliment de la justicia.

¿Perqué resulta entrebancada l' acció dels honrats patricis? No n' hem de fer responsables á la patuleya de vividors y farsants de Llerona, perqué son una colla de sers mitj inconscients, barreja de maldat y d ignorancia y que creuen escusable la seva conducta quant altres persones de mes significació social y ab apariencies de persones decents y respectables, la abonen: la culpa principal radica en la organisació caciquista, que subjecta á determinats funcionaris al seu imperi moral y bo encara si alguns d' aquets funcionaris, fins prescindint de que no fossin objecte de coaccions, no tinguessin per norma el fer mal á la nostra terra y amparar cegament á la escuma dels pobles, perqué aquesta escuma es fonament principal dels Governs que 'ns deshonren.

La fonda inmoralitat de Llerona, s' ha manifestat escandalosament al Ajuntament, sobre tot desde que allí dintre hi té intervenció un subjecte de mala vida, escupit ignominiosament d' altres pobles ahont per la protecció dels cacichs de Granollers hi havía comés mil fetxoríes.

Que contra 'ls honrats pagesos y propietaris de Llerona, hi hagi un senyor Travé, Diputat dels cacichs, poch ens estranya, perqué es un passavolant que no te res que veure ab el Districte y al cap de vall no fa mes que ser agrait als qui, usurpant la voluntat dels electors, li varen donar els vots que serviren de motiu pera que á Madrid li fessin entrega d' una acta ab que pogués lluir la seva inutilitat. ¿En que 's coneixería que es Diputat el senyor Travé, si no fos rastrejant diariament pel Govern Civil y centres oficials, llepant als que tenen influencia política, pera afavorir y coadjuvar á l' acció inmoral dels qui 'l varen votar?

Lo sensible es que un home del nostre país, fassi servir el carrech de Diputat Provincial en contra de tantes persones honrades y respectabilíssimes per tots conceptes. Es aquest Diputat Provincial, don Joseph Barangé, que 'l veyém amparar á una colla de farsants polítichs, sens dubte perqué no ho sab que ho siguin y per aixó li fem present; lo sensible y incomprensible, es que 'l senyor Barangé, vulgui estar en pugna constant ab tothom qui de debó representa 'l país. Ja ho veu el senyor Barangé, y ho sab millor que nosaltres; tots els seus amichs, que no han perdut del tot la vergonya, el van abandonant; ja gaire be es sol en aquest Districte en sostenir la bandera del caciquisme. Ell no ho sab segurament el mal que fa, ell no 's forma idea tal volta, de la trascencencia de la seva intervenció en diferents assumptos del Districte, perqué tals assumptos son quelcom mes que polítichs, encara que sembli que no siguin res mes; son assumptos que porten cua y que están lligats íntimament ab problemes socials, ab qüestions de dignitat, ab les nostres costums públiques y privades y el senyor Barangé ademés d' un nom honrat que porta, te per perdre moltes altres coses. No es un Diputat cuner que avuy porta la mala baba del ministerialisme aquí y demá allá; no es un aventurer secretari municipal que foragitat d' un Municipi se 'n va á ferse 'ls seus á un altre; no es un de tants caciquets de poble que apartats, de la menjadora municipal no tenen ahont caure morts; als tals, es mes facil oblidarlos, sense intentar exigírloshi responsabilitats, que no tenen bens morals ni materials ab que ferles efectives.

El senyor Barangé es bastant diferent dels seus companys. ¿Perqué els té per tals y no 's retira á fer penitencia de les seves culpes y pecats com altres que li ensenyen el camí? ¿Es que vol ser ell el darrer en sostenir en el Districte la bandera caciquista? Trista gloria, per quí ha heredat un nom honrat y per qui porta la representació d' una familia tant digna com la familia Barangé.

Nosaltres creyém que no tardará el senyor Barangé en ferse cárrech dels perills que 's crea ab la seva conducta y mentres esperém aquesta obra benhaurada, preguém á Deu que 'ns dongui serenitat y forsa pera prosseguir la nostra creuada de redempció de la Comarca vallesana.

Continuarém ocupantnos de lo de Llerona y de tantes altres escandaloses qüestions caciquistes de la Comarca.

Solidaritat Catalana

Se te per segur que a la grandiosa recepció de Diputats y Senadors que 's fará el dia 22 a Barcelona, hi seran dutes multitut de banderes de tota mena de societats, aixi com dels antichs gremis

Nosaltres voldríem que la Comarca del Vallés no deixés de contribuir d' aquesta manera tan escayenta al acte de Solidaritat Hi haurán nombroses comissions de tots aquets pobles, moltes d' elles acompanyades d' estandarts y penons, pero al mateix sería bo que 's procurés portarhi les hermoses banderes gremials, recort dels gremis ó confraries de fusters, sastres, parayres, pagesos, ferrers y tants altres oficis que eren ja en la Edat Mitja el millor ornament de la major part d' aquestes poblacions del Vallés y de tot Catalunya.

De molts dels antichs gremis y confraríes, no n queda mes recort que la bandera, depositada á la iglesia; no sería difícil ab una mica de bona voluntat per part de tothom, treure al sol brillant de la primavera de Catalunya, aquells gloriosos recorts de la sabia organisació gremial dels nostres passats

**

La Comissió organisadora, comptant ab número limitat de cuberts pera 'l banquet d' honor que 's celebrará á les dotze del dia 22, en el Hotel del Tibidabo, fa present que el dia 15 acaba 'l plasso pera la inscripció.

Tenen dret á inscríurershi: Senadors y diputats; Diputats provincials; Regidors; Un representant per cada una de les entitats, societats y corporacions de carácter pólitich-social, artístich y literari; Un representant per cada periódich de Catalunya.

El preu del cubert es de quinze pessetes.

Pera la inscripció será precís psesentar títul ó credencial que acrediti la delegació y representació.

Si després del dia 15, hi haguessin cuberts disponibles, la Comissió extendrá la invitació en la forma que cregui oportuna y que fará pública.

Inscripció: Alt de Sant Pere, 2, segón.—Barcelona.

**

Moltes de les distingides personalitats que vindrán á Catalunya ab motiu de les festes del Homenatje, es molt possible que un dia vagin á visitar la industriosa ciutat de Badalona Si es aixi, no sería estrany que al mateix temps s' arrivessin fins á una floreixent població de la nostra comarca, ahont hi ha un grandiós establiment industrial montat ab la mes gran perfecció

No podém ser per avuy mes explícits, devant del temor de que les moltes ocupacions dels distingits forasters, no permetin la excursió ab que s' ha pensat

NOTES

Ab la mateixa solemnitat de tots els demés anys s' ha celebrat la festa dels Jochs Florals. El President del Consistori, el gran poeta Costa y Llovera pronunciá un hermós díscurs parlant del geni de la llengua catalana y de la vitalitat de Catalunya.

La *Flor Natural* l' obtingué en Xavier Viura y la *Viola* y la *Englantina* no s' adjudicaren. Foren guanyadors d' altres premis y accéssits els senyors Folch (M.), Morató, Folch (J. M.ª), Collell, Viura, Girbal, Alomar y Paradeda.

Don Lluís B. Nadal pronunciá un notable discurs de gracies.

**

Han visitat nostra redacció las següents publicacions: *La Veu de Catalunya*, *El Poble Catalá*, *¡Cu-Cut!* y *Estudis*, de Barcelona; *Gazeta Montanyesa*, de Vich; *Lo Geronés*, de Girona; *La Comarca del Vallés*, de Terrassa; *La Razón*, de Granollers; *El Baix Panadés*, de Vendrell; *La Costa de Llevant*, de Canet de Mar; *El Programa*, de Sant Feliu de Guixols; *El Eco de Sitjes*, de Sitjes; *Penadés Nou*, de Vilafranca

El Vallès. Setmanari autonomista, 12/5/1906, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers